

INTET NYT FRA VÆKSTFRONTEN

Af Asger Aamund, den 4. december 2015

I sin rystende roman om de kommunistiske koncentrationslejre i Sovjetunionen skildrer Alexander Solzjenitsyn kulden, sulten og brutaliteten, der er fangernes hverdag. Vi følger straffefangen Ivan Denisovitj en enkelt dag i den sibirske kz-lejr og rystes og bevæges over de grusomheder, de indsatte udsættes for. Ikke desto mindre slutter den korte roman med en lykkelig Ivan Denisovitj, der falder i søvn på sin briks med et glad smil om munden. Han har i dagens løb tiltusket sig en cigaret og en skive pølse, men frem for alt har han fundet spidsen af et afbrækket knivsblad. Med dette prægtige universalværktøj kan Ivan reparere sko og tøj for medfangerne, hvad der kan føre til ekstra brød og tobak. Alt i alt en herlig dag.

Solzjenitsyn viser os, at livskvalitet er en relativ størrelse, hvad der endnu en gang blev demonstreret, da Lars Løkke Rasmussen overrakte en lykkeligt smilende Anders Samuelsen et afbrækket knivsblad i form af en reduktion af registreringsafgiften på biler. Liberal Alliances glade dag i den blå Gulag. For Samuelsen var det ubestrideligt en champagnebrusende principiel sejr, da registreringsafgiften aldrig tidligere har kunnet reduceres. Søren Pape blev også så glad for sit tildelte afbrækkede knivsblad (en fastfrysning af grundskylden), at han var ved at gå ud af sit gode skind af bare fryd.

Ellers var der ikke meget at råbe hurra for. I finansloven for 2016 er der sat flere midler af til migranter, ældre og politiet. Til gengæld har uddannelse, forskning og det kommunale råderum fået et hak i trynen. Finansloven er kemisk rensset for vækstinitiativer, der styrker landets internationale konkurrenceevne og indtjening, hvad der jo nok kunne være brug for. Sundhedssektoren vil i de kommende år mangle milliarder af kroner til moderne medicin. Pengene er ikke i sigte og regionerne taler i stedet om at fyre sygeplejersker for at finansiere de eksploderende medicinudgifter. Uanset, at der er bevilliget en ekstra milliard til ældresektoren, dykker serviceniveauet på plejehjemmene fra det dårlige til det skandaløse. Vrede og magtesløse pårørende klager over, at oldemor ligger hele natten og skvulper i sit eget skidt, da der ikke er omsorgspersonale til stede, der kan hjælpe den gamle dame på toilettet. Nu skal vore ældre medborgere tilmed gennem en ydmygende afvaskning med vådservietter i stedet for et dagligt bad.

Forsvaret er reelt under afvikling til trods for politikernes hule forsikringer om det modsatte. Vi råder i dag kun over en letbevæbnet milits, hvis kernetropper udgøres af Tivoli-Garden. Det vælter ind over landets grænser med migranter i en ukontrollabel strøm, der skal have tag over hovedet, klæder og mad. Migranterne skal integreres i det dyre danske omsorgssystem, hvor de fleste vil være på kontanthjælp til evig tid, da alle undersøgelser viser, at kun få migranter besidder faglig kunnen til at kunne begå sig på det danske arbejdsmarked. Finansieringen af det fremtidige danske velfærdssamfund blæser i vinden, da de toneangivende partier på Christiansborg er totalt ligeglade med de kontante og konstruktive råd, de modtager om planer, der kunne bringe vækst og velstand tilbage til hele samfundet.

Det er nødvendigt med en skattereform, der reducerer det samlede danske skattetryk til et niveau, der atter kan tiltrække teknologi, kapital, skarpe virksomheder og kloge hoveder til Danmark. Vi skal ændre vores skattelovgivning fra at være en straffeekspedition mod vore egne borgere til at være befordrende for initiativ og virkelyst. Og frem for alt skal vi skaffe rigeligt med risikovillig kapital til vore potentielle iværksættere. Det er netop iværksætterne og firmastarterne, der i alle markedsøkonomier skaber de nye arbejdspladser, som fører til fornyet vækst og velstand. Dette kommer imidlertid ikke til at ske så længe

fordelingspartierne (Socialdemokraterne, DF, SF, Enhedslisten, Alternativet) sidder på flertallet af pladserne i folketinget og vækspartierne (Venstre, LA, Radikale , konservative) på mindretallet.

Som kompensation har statsministeren været på indkøbstur hos Tiger, der som bekendt er en populær butikskæde med et vareudvalg af nyttige og unyttige genstande til 10 kroner. Lars Løkke har købt 100 produkter til under en tier stykket, der tilsammen skal være de mange bække små, der gør en stor å. Plukker vi lidt i vækstpakken fra Tiger, finder vi flere fine initiativer: derude, hvor Nordsøen ruller hårdt mod land, er det småt med bredbånd og mobildækning. Der sidder udkantsdanskerne endnu i deres tanghytter og skriver breve i tranlampens skær i håbet om at postbuddet en dag kommer forbi og tager brevet med. Udkantsdanmark får nu bredbånd og mobilmaster. Det jo fint nok. Det bliver ligeledes muligt, som regeringen nævner, for sejlklubber at bygge en kystnær bådhytte og for søspejderne en bålhytte, hvad der ikke er tilladt i dag. Vi aner øget beskæftigelse i håndværkerfagene på strækningen fra Fanø til Nissum Bredning. Iværksættere, der hidtil har vægret sig mod at etablere deres virksomheder på Ærø, kan nu lade investeringerne få frit løb, da den nye vækstpakke reducerer billetprisen på Faaborg-Ærøfærgen. Ærøborgerne går en gylden fremtid i møde.

Der er også planer – ikke realiteter – om lettere finansieringsadgang for landbrug og for køb af fast ejendom på affolkede egne. Dagligvarebutikkerne får nu mulighed for at udvide med ekstra butiksareal og 17-årige kan få kørekort. Løkkes Tiger-plan hedder officielt ' Vækst og udvikling i hele Danmark', men burde nok have heddet 'Vækst og udvikling i Udkantsdanmark'. Hverken denne eller den forrige regering har kunnet producere planer for en offensiv vækst, der kunne skabe bred, national velstand. Vi må i stedet forberede os på et liv i skyggen med ryggen op mod muren. Vi må håbe, at vi, ligesom Ivan Denisovitj, kan vænne os til, at livskvalitet er et relativt begreb, hvor vi må være lykkelige for mindre end det, vi havde før.